

विधुरः, ¹विधुरः इत्यादीनि रूपाणि अस्य धातोः विशेषेण भवन्ति । शानचि-
^Aव्यथ्यमानः ।

(1654) “व्यध ताडने” (IV-दिवादि:-1181. सक. अनि. पर.)

‘—ताडनं—प्रायेण विदारणपर्यन्तम्’ इति धा. का. व्या. (2-63) ।

व्याधकः-धिका, व्याधकः-धिका, विव्यत्सकः-त्सिका, ²वेविधकः-धिका ;

व्यद्धा-व्यद्धी, व्याधयिता-त्री, विव्यत्सिता-त्री, वेविधिता-त्री ;

इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि प्लीधातुवत् (1081) बोध्यानि । ³मृगावित् -

^Bमर्मावित् - दैत्यावित्-हृदयावित्, व्यद्धा, ⁴व्यधः, आव्याधः, ⁵आविधम्, विध्यन्,

1. ‘व्यथेः संप्रसारणं धः किञ्च’ (द. उ. 8-22) इति उरचप्रत्यये, संप्रसारणे, धातु-
 थकारस्य धकारादेशे च रूपमेवम् । विधुरः=चोरः, अनम्रिकः, राक्षसश्च ।
 धातुवृत्तावपि एवमेव स्थितम् । “...व्यथधातौ न त्वेतद् युक्तम् । ‘त्वमेपां
 विधुरा शावांसि’ (ऋ. 6-25-3) ‘अतिविद्धा विधुरेणा चिदसा’ (ऋ. 8-96-2)
 इत्यादिनन्त्रेषु थकारपाठस्य निर्विवादत्वात् । यदपि माधवेनोक्तम्— ‘विदि-
 भिदि’ (3-2-162) इत्यत्र ‘व्यथेः संप्रसारणं च’ इति वचनात् कुरचि थान्तं
 रूपमिति तदतिस्थवीयः । कुरज्विधायके सूत्रे व्यथेरुपसंख्यानस्याप्रसिद्धत्वात् ।
 तस्मादिह ‘धः किञ्च’ इति दशपादीपाठं पुरस्कृत्वन्तः प्रसादकारादयोऽप्यु-
 पेक्ष्याः । कथं तर्हि विधुर इति प्रयोगस्य निर्वाह इति चेत्—धुरो विगत इति
 प्रादिसमासेनेत्यवधेहि । ‘समासान्ताः’ (5-4-69) इति सूत्रे वृत्तिपदमञ्जरी-
 स्तथैवोक्तत्वात्’ इति प्रौढमनोरमाकारः । एवं तत्त्वबोधिनीकारोऽपि ।
 (द. उ. 8-22) टिप्पण्यपीहानुसन्धेया । काशिकायां तु (3-2-162)
 ‘व्यथेः सम्प्रसारणं कुरच वक्तव्यः’ इति दृश्यते ।

2. यङन्ते ‘ग्रहिज्यावयिव्यधि—’ (6-1-16) इति सम्प्रसारणम् । तच्च ‘न सम्प्र-
 सारणे सम्प्रसारणम्’ (6-1-37) इति निषेधात् पूर्वस्य वकारस्य न । यकारस्य
 सम्प्रसारणे पूर्वरूपादिकेषु च कृतेषु रूपमेवम् ।

3. मृगं आविध्यतीति मृगावित् । ‘ग्रहिज्यावयिव्यधि—’ (6-1-16) इति
 संप्रसारणे, ‘नहिवृत्तिवृषिव्यधिरुचि—’ (6-3-116) इति क्लिप्रत्ययान्तेषु उत्तर-
 पदेषु पूर्वपदस्य दीर्घः संहितायां विषये । दैत्यावित् इत्यादिष्वपि एवमेव प्रक्रिया
 ज्ञेया ।

4. ‘व्यधजपोरनुपसर्गे’ (3-3-61) इति अनुपसर्गे अप्रत्ययः । घञोऽपवादः ।
 उपसर्गे तु आव्याधः इति ।

5. ‘घञर्थे कविधानं स्थास्नापाव्यधि—’ (वा. 3-8-58) इति अकर्तरि च कारके
 संज्ञायाम् कप्रत्ययो भवति । घञोऽपवादः । सम्प्रसारणादिकम् । आविध्यन्ति
 अनेनेत्याविधम् शल्लम् ।

A. ‘मन्मथायुथसंपातव्यथ्यमानमतिः पुनः ॥’ भ. का. 4-30.

B. ‘तापिच्छनीकाशरुचिप्रतीचि स्ववैरिमर्माविधि पुंसि रागात् ।’ वा. वि. 3-21.